

عنوان مقاله:

آرمان شهراسلامی

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی اسدی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

محمد مهدی گودرزی سروش - دکتری معماری استادیار و عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

ابن خلدون در باب چگونگی شهرها میگوید که بادیه نشینی به منزله اصل و گهواره ای برای شهرها و تمدن به شمار می آید و مقدم بر شهرنشینی است. شهرنهاد انسانی مکان عمومی توافقهایی آزاده انسانهاست که دربردارنده تلاشها و آداب و رسوم اخلاقی و برخاسته از عامل انسانی - فرهنگی می باشد حکمتی، شیوا، کبیر، اخترا، فضایی اندیشه ای - ذهنی فضای کالبدی - شهری صص 83-97 این ویژگی شهر در انتقال رویداد فرهنگی به عنوان بخشی از فرهنگ در قالب اشکال نمادین عالیترین موفقیت شهر است. گفتمان دینی در باب شهراسلامی کوششی است برای پاسخ دادن به این پرسش اساسی و مهم که شهراسلامی چگونه شهری است؟ این پرسش کلی را میتوان به پرسشهای کوچکتر و خاصتری تفکیک کرد منظور از اسلامی بودن شهر چیست؟ اسلامی صفت ظاهر آن است یا باطن آن؟ چنین انتظاری از دین رواست که برای شهر شکل و ساخت ویژه ای مقرر کند؟ آیا در متون دینی اعم از وحی و جز آن اشکال خاصی برای ساخت شهر توصیه شده است؟ حدود از ادبها در شهراسلامی چیست؟ ارتباط ساخت شهر و سازمان اجتماعی آن با شریعت و طریقت و حقیقت چیست؟ ظهور اسلام در ایران منجر به رسوخ ارزشهای جدید بفرهنگ ایران گردید باتوجه به اینکه اسلام از ادیان و مکاتب نادری است که در شهر شکل گرفته و اساسا نسبت به شهرنشینی نظری کاملا مساعد دارد بسیاری از محققین معتقدند که اسلام اصولا دین شهر است مطالعه در متون اسلامی نیز تاکید اسلام بر این موضوع شهرنشینی را نشان میدهد

کلمات کلیدی:

شهراسلامی، آرمان شهر اسلامی، شهرسازی اسلامی، شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414673>

